

število letnikov, pri „Družbi sv. Mohorja“ pa skoraj petdesetkrat. Sploh je pa število ustanovnikov matičinih v teku zadnjih 13 let polagoma, a dosledno padalo; nekateri ustanovniki so pomrli, ne da bi bili društvu prirastli novi. Število dosmrtnih članov „Družbe sv. Mohorja“ je pa v vseh 19 letih polagoma, a dosledno rastle in se v zaznamenovani dobi skoraj potrojilo.

(Dalje prihodnjič.)

Listek.

Novе knjige slovenske. Te dni nam je došla knjiga: *Neposredni davki za vse v dunajskem državnem zboru zastopane dežele avstrijsko-ogerske monarhije*. Sestavil Rajko Šinek, c. kr. davkar v Malem Lošinji (Lussin-piccolo) v Istri. Založil pisatelj, natisnila Hilarijanska tiskarna v Gorici 1885, 8, 144 str. Cena knjigi je 1 gld. in dobiva se pri pisatelji, kateri jo pošilja franco vsakemu, ki se naroči nánjo po poštni nakaznici. Več prihodnjič.

„Kres“ se izpremeni s šestim letnikom v znanstven list. Izhajal bode kot četrtletnik koncem vsakega četrtletja v zvezkih, najmenj po šest tiskovnih pol obsezajočih, v dozdanji obliki. List bode gojil vse znanstvene stroke, a pri tem se zlasti oziral na domače potrebe. Prošeni so vsi delavci na znanstvenem polji, pošiljati svoje proizvode, da pokažemo skupno zunanjemu svetu, koliko premore naše razumništvo v raznih znanstvenih strokah. Cena listu je 3 gld. za vse leto. Naročnina se pošilja tiskarni „družbe sv. Mohorja“ v Celovci zadnji čas do 15. marcija t. l. Prvi zvezek izide koncem meseca marcija 1886. Naj bi se združili vsi učenjaki slovenski okoli „Kresa“ ter osnovali nam ž njim naroda našega dostojno znanstveno glasilo; razumništvo naše pa naj tudi živahno podpira z obilo naročbo to prekorigistno podjetje. Bralce svoje opozarjamo na zlate besede, katere o ti stvári piše prof. Staré v denašnji številki „Ljubljanskega Zvona“ na 98. strani.

„Rogač.“ Ta šaljivi list, katerega smo omenili že v zadnji številki, danes še jedenkrat priporočamo vsem podpornikom slovenskega časopisja. List ima v vsakem oziru lepo obliko, piše spodobno in se ogiba vseh osebnostij. Želimo tudi, da bi ga razumništvo naše podpiralo z duševnimi prispevki. Čim več naročnikov in sotrudnikov, tem boljši bo list. Cena mu je za pol leta 1 gld. 50 kr. in pošilja se upravništvu „Rogača“ v Ljubljani.

„Edinost“ v Trstu je začela naročnikom svojim podajati vsak teden po jedno tiskovno polo leposlovne priloge. Prva pola nam je prinesla Levinovo povest „Žrtva nesrečne ljubezni“; ostale tri pa začetek Schillerjevega „Viljema Tella“ v izvrstnem Cegnarjevem prevodu (II. natisek). Morebiti dobimo na ta način zbrane spise Cegnarjeve, kar bi jako želeli.

Pisateljsko podporno društvo v Ljubljani je imelo meseca januarija štiri shode, katerim so predsedovali g. Jakob Zabukovec, g. Ivan Hribar, g. dr. L. Jenko in g. Jakob Hafner. Pri prvem shodu dné 2. jan. je g. dr. Vošnjak zvršil svoje zanimivo predavanje o spiritizmu; pri drugem dné 9. jan. nam je g. Hribar v zgovorni besedi pripovedoval potovanje svoje iz Belegagrada v Sredec; pri

tretjem dné 16. jan. je prof. Levec v daljšem govoru opisoval življenje in delovanje slovenskega slikarja Janeza Wolfa (1825—1884) ter bral več pisem njegovih; pri četrtem dne 22. jan. nam je podal prof. Pintar nekoliko dijalogo iz Lukijana, prof. Vrhovec je pa v daljšem berilu razpravljal o volitvi in oblasti mestnega sodnika ljubljanskega v prejšnjih stoletjih. Napósled se je na predlog g. dr. Vošnjaka sklenilo v postu napraviti slavnostni večer v spomin Josipa Jurčiča. — Pisateljskemu podpornemu društvu so še pristopili: I. Pravi vnanji udje: dr. Glaser Karol, c. kr. gimnazijalni profesor v Trstu, Gomilšak Jakob, nemški propovédnik pri sv. Antonu novem v Trstu, Jesenko Janez, c. kr. gimnazijalni profesor v Trstu, Gregorčič Simon, vikar na Gradišči, Hudovernik Aleksander, not. koncipijent v Idriji, Lavrenčič Ivan, kaplan v Postojini, Šuklje Fran, c. kr. gimnazijalni profesor in državni poslanec na Dunaji. — II. Podporni udje v Ljubljani: Ledenic Alfred, trgovec in mestni odbornik, Petelin Martin, gimnazijalni profesor, Podobnik Fran, sodni praktikant, Škofic Josip, c. kr. avskultant pri deželnem sodišči, Tomec Ivan, železniški zdravnik. — III. Vnanji podporni ud: Hren Jakob, c. kr. dež. sodni svetovalec, državni in deželni poslanec v Celovci. — Društvo ima dozdaj 126 udov in to: častnega 1, pravih ljubljanskih 22, ustanovnike 4, vnanjih pravih 16, podpornih ljubljanskih 63, vnanjih podpornih 20.

† Toma Gajdek, kanonik in predsednik društva sv. Jeronima v Zagrebu, umrl je dné 13. januarija 1886. l. v 77. letu. Gajdek je bil jeden starih ilirskih rodoljubov, ki je ves čas svojega življenja dejansko podpiral novi dušeyni razvoj hrvaškega naroda. V vsakem oziru vzgleden duhovnik, bil je usmiljenega srca ter je vse svoje dohodke sproti razdal med siromake in druge potrebne ljudi, ki so prepogostoma trkali na njegova vrata. Zadnja leta je vso svojo skrb posvetil društvu svetega Jeronima, kateremu je od začetka bil predsednik. Kar je za to društvo storil, ni dal na véliki zvon obešati; toliko pa iz najboljšega vira vémo, da je za društvo sv. Jeronima potrosil na leto kakih 700—800 gld. svojih novce; kajti dajal mu je zastoj stanovanje v hiši svoji in prav iz svojega poplačal vse upravne troške, in le njemu gre hvala, da je temu društvu naklonil pomoč najvišjih cerkvenih in deželnih oblastnikov. Bil je iskren prijatelj Slovencev, katere je ljubil, kakor brate svoje, in pri vsaki priliki je poudarjal, kako bi Hrvatí morali posnemati „družbo sv. Mohorja“. Slava mu!

Tiskopis, a ne rokopis slovenski. G. Fekonja v prvem listu letošnjega „Zvona“ str. 44 piše: Razven teh že objavljenih se omenjajo po zunanji obliki nam še nepoznani rokopisi slovenski . . . ter neki povečji, a tudi po notranji vsebini neznan nam rokopis v knjižnici s. Marka v Benetkah s slovenskim izgovorom napisan z latinskimi pismeni iz XV. stoletja.

Kar se tukaj omenja, to ni rokopis, tiskopis je, ki ga je g. Š. Ljubič 1859. leta prepisal in prepis dal g. Trdini, kateremu se je izgubil. Posrečilo se je g. Ljubiču pred par leti spet dobiti v Markovi knjižnici v Benetkah omenjeni tiskopis in ga prepisati. Kakor je prvi prepis izročil Trdini, izročil je drugi prepis meni. V tem prepisu sta dva sestavka, prvi v hrvaškem, drugi pa v slovenskem jeziku. Oba omenja g. Ljubič iz prejšnjih anotatov v svojem Ogledalu II 435 tako-le: Senjanin Anton naštampa god. 1555, 16 u Padovi: Razgovaranje medju papistom i jednim luteranom. Za njim imaš u istoj knjigi od P. Vergeria Istranina: Ena molitev Kersčenikov. Iztisak u knjižnici Sv. Marka u Mletcih. Hrvaški prvi spis Antona Senjana, ki se mi pa vse zdi, da je Vergerijev, pa ga ni hotel pod imenom svojim v svet izpustiti, prinesla bo prihodnja knjiga, zvana „Starine“.